DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1644

z dne 13. julija 2018

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo minimalno vsebino dogovorov o sodelovanju s pristojnimi organi tretjih držav, katerih pravni okvir in nadzorne prakse so bili priznani kot enakovredni

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 ([1]) in zlasti tretjega pododstavka člena 30(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 30 Uredbe (EU) 2016/1011 določa pogoje, ki omogočajo, da se referenčne vrednosti, ki jih zagotovi upravljavec s sedežem v tretji državi, uporabljajo v Uniji. Eden od teh pogojev je, da je bila sprejeta odločitev o enakovrednosti, s katero se pravni okvir in nadzorne prakse tretje države priznavajo kot enakovredni. Odstavek 4 člena 30 od ESMA zahteva, da sklene dogovore o sodelovanju s pristojnim organom katere koli tretje države, v zvezi s katero je bila sprejeta odločitev o enakovrednosti.

(2) Dogovori o sodelovanju bi morali ESMA in pristojnemu organu tretje države omogočati, da si izmenjata vse informacije, ki so pomembne za izpolnjevanje njunih zadevnih nadzornih nalog. Komisija lahko sprejme vrsto odločitev o enakovrednosti in referenčne vrednosti, ki jih zagotovijo upravljavci s sedežem v vsaki zadevni državi, lahko nato izpolnjujejo pogoje za uporabo s strani nadzorovanih subjektov v Uniji. Zato je pomembno, da vsak sklop dogovorov o sodelovanju vsebuje enake minimalne zahteve glede obrazcev in postopkov, ki se uporabljajo za izmenjavo informacij, vključno z enakimi določbami o zaupnosti in enakimi pogoji, ki urejajo uporabo informacij, pridobljenih v okviru dogovorov o sodelovanju.

(3) Pristojni organi tretjih držav, katerih pravni okvir in nadzorne prakse so bili priznani kot enakovredni, bodo ustrezno seznanjeni z vsemi pomembnimi dogodki in spremembami okoliščin, ki lahko vplivajo na upravljavce referenčnih vrednosti v njihovi jurisdikciji. Če nadzorovani subjekti uporabljajo referenčne vrednosti, ki jih zagotavljajo upravljavci iz navedenih jurisdikcij v Uniji, je primerno, da pristojni organi v navedenih jurisdikcijah obveščajo ESMA o takšnih dogodkih in spremembah. Dogovori o sodelovanju bi zato morali vključevati določbo, da je treba o vseh takšnih dogodkih in spremembah obvestiti ESMA.

(4) Podobno morajo biti pristojni organi tretjih držav obveščeni o dejavnostih upravljavcev, ki jih nadzorujejo. Dogovori o sodelovanju bi zato morali določati, da ESMA obvesti pristojni organ tretje države, če upravljavci, ki jih nadzoruje navedeni organ, ESMA uradno obvestijo o svojem soglasju, da lahko njihove referenčne vrednosti uporabljajo nadzorovani subjekti v Uniji.

(5) ESMA z izjemo svoje obveznosti iz člena 31 Uredbe (EU) 2016/1011, da odvzame registracijo upravljavcev s sedežem v tretji državi, nima nobenih neposrednih pooblastil za nadzor nad upravljavci s sedežem v tretjih državah. Namesto tega se zanaša na nadzor s strani pristojnega organa tretje države in na sodelovanje z njim. Dogovori o sodelovanju bi zato morali vključevati določbe, ki opredeljujejo zadevne vloge strank, vključenih v nadzorno sodelovanje, vključno z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem.

(6) Točka (a) tretjega pododstavka člena 32(5) Uredbe (EU) 2016/1011 zahteva, da morajo imeti dogovori o sodelovanju med pristojnimi organi tretjih držav in pristojnimi organi referenčnih držav članic enako minimalno vsebino kot dogovori o sodelovanju med ESMA in pristojnimi organi tretjih držav. Zato je treba pri določanju minimalne vsebine dogovorov o sodelovanju z ESMA zagotoviti, da je vsebina primerna tudi za dogovore o sodelovanju, ki jih zahteva člen 32(5).

([1]) UL L 171, 29.6.2016, str. 1.

(7) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je ESMA predložila Komisiji.

(8) ESMA ni opravila odprtih javnih posvetovanj o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, niti ni analizirala morebitnih povezanih stroškov in koristi, saj je ugotovila, da bi bilo to nesorazmerno glede na področje uporabe in učinek osnutkov regulativnih tehničnih standardov, ob upoštevanju dejstva, da bi regulativni tehnični standardi neposredno zadevali samo pristojne organe tretjih držav, pristojne organe držav članic in ESMA, ne pa udeležencev na trgu.

(9) ESMA je zaprosila za mnenje interesno skupino za vrednostne papirje in trge, ustanovljeno s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(10) Upravljavci bi morali imeti na voljo dovolj časa za zagotovitev skladnosti z zahtevami te uredbe. Ta uredba bi se zato morala začeti uporabljati dva meseca po njenem začetku veljavnosti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe dogovorov o sodelovanju

Dogovori o sodelovanju iz člena 30(4) Uredbe (EU) 2016/1011 (v nadaljnjem besedilu: dogovori o sodelovanju) jasno določajo področje svoje uporabe. Navedeno področje uporabe vključuje sodelovanje strank pri vsaj naslednjih zadevah:

(a) izmenjavi informacij in uradnem obveščanju, ki se nanašata na izpolnjevanje njihovih nadzornih nalog;

(b) vseh vprašanjih, ki bi lahko bila pomembna za poslovanje, dejavnosti ali storitve upravljavcev, za katere veljajo zadevni dogovori o sodelovanju, vključno z zagotavljanjem informacij ESMA o zakonih in drugih predpisih, ki veljajo za navedene upravljavce v tretji državi, in o vseh bistvenih spremembah teh zakonov ali drugih predpisov;

(c) vseh regulativnih ali nadzornih ukrepih ali odobritvah, ki jih pristojni organ iz tretje države sprejme oz. izda za katerega koli upravljavca, ki je dal svoje soglasje, da se referenčne vrednosti lahko uporabljajo v Uniji, vključno s spremembami obveznosti ali zahtev, ki veljajo za upravljavca in ki lahko vplivajo na stalno upoštevanje veljavnih zakonov in drugih predpisov s strani upravljavca.

Člen 2

Izmenjava informacij in uradnih obvestil

Dogovori o sodelovanju vsebujejo v zvezi s kakršnimi koli informacijami ali uradnimi obvestili, ki se izmenjujejo ali zagotavljajo v skladu z njimi, vsaj naslednje določbe:

(a) določbo, v skladu s katero morajo zahtevki za informacije vsebovati vsaj informacije, ki jih zahteva organ, ki prosi zanje, in kratke opise vsebine zahtevka, namena, za katerega se zahtevajo informacije, ter ustrezne zakone in druge predpise, ki se uporabljajo za dejavnost, povezano z referenčnimi vrednostmi;

(b) podrobnosti mehanizma ali mehanizmov, s katerimi se izmenjujejo ali zagotavljajo informacije in uradna obvestila;

(c) določbo, ki zahteva, da se informacije in uradna obvestila izmenjujejo ali zagotavljajo v pisni obliki;

(d) določbo, ki zahteva, da je treba sprejeti ukrepe za zagotovitev, da se vsaka izmenjava ali zagotavljanje informacij izvaja na varen način;

(e) določbo, ki zahteva, da je treba informacije in uradna obvestila zagotoviti takoj in, kjer je primerno, v skladu z ustreznim časovnim okvirom, določenim v dogovorih.

([1]) Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

Člen 3

Sodelovanje pri nadzoru

1. Dogovori o sodelovanju določajo okvir za usklajevanje nadzornih dejavnosti strank na področju nadzora referenčnih vrednosti, ki vključuje vsaj naslednje zahteve:

(a) zahtevo, da mora podpisnik, ki želi opravljati nadzorno dejavnost, najprej predložiti pisni zahtevek v zvezi z dejavnostjo;

(b) zahtevo, da morajo biti v zahtevku navedeni dejanska in pravna podlaga ter predvideni časovni okvir za to dejavnost;

(c) zahtevo, da mora drugi podpisnik potrditi prejem zahtevka v pisni obliki v desetih delovnih dneh od prejema zahtevka.

2. Za namene usklajevanja inšpekcijskih pregledov na kraju samem v jurisdikciji pristojnega organa v tretji državi se z dogovori o sodelovanju določi postopek, s katerim stranke dosežejo dogovor o pogojih, ki urejajo takšne inšpekcijske preglede na kraju samem, in vključuje vsaj pogoje, ki določajo njihove vloge in odgovornosti, pravico pristojnega organa tretje države, da spremlja kakršen koli pregled na kraju samem, in vsako dolžnost navedenega organa, da pomaga pri pregledu, razlagi in analizi vsebine javnih in nejavnih knjig in evidenc ter pri pridobivanju informacij od direktorjev in višjega vodstva vsakega upravljavca, za katerega veljajo dogovori.

Člen 4

Zaupnost, uporaba informacij in varstvo podatkov

1. Dogovori o sodelovanju od strank zahtevajo, da se vzdržijo razkritja izmenjanih ali zagotovljenih informacij v okviru dogovorov o sodelovanju, razen če je stranka, ki je informacije predložila, dala predhodno pisno soglasje, ali kadar je razkritje podatkov nujna in sorazmerna obveznost, ki jo zahteva pravo Unije ali nacionalno pravo, zlasti v okviru preiskav ali poznejših sodnih postopkov.

2. Dogovori o sodelovanju zahtevajo, da so informacije, ki jih pridobi organ v skladu z njimi, varno shranjene, in dovolijo, da se lahko informacije uporabljajo samo za namen, ki ga je navedeni organ določil v svojem zahtevku za informacije, ali, če so bile informacije zagotovljene drugače kot z zahtevkom, izključno zato, da bi navedeni organ lahko opravljal svoje regulativne in nadzorne funkcije. Navedeni organ pa lahko informacije uporabi za drug namen, če je pridobil predhodno pisno soglasje od organa, ki je zagotovil informacije v okviru dogovorov.

3. Kadar dogovori o sodelovanju dovoljujejo izmenjavo osebnih podatkov, vsebujejo določbe, ki zagotavljajo ustrezna sredstva za varstvo takih podatkov, ki so v skladu z vso veljavno zakonodajo o varstvu podatkov v jurisdikcijah pristojnih organov, ki so stranke zadevnega dogovora o sodelovanju.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 25. januarja 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. julija 2018

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER